



ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐

ด้วยพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่า การบังคับใช้กฎหมายได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คู่มาคำกับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอชี้แจงข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับกับจังหวัด ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และจังหวัดตราด และเป็นกฎหมายที่กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เข้ามามีส่วนในการดูแลและจัดการการเก็บรั้งนกอีแอ่น ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และให้เงินอากรรั้งนกอีแอ่นตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรั้งนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดเดียวกันตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้เอกชนดำเนินการจัดเก็บรั้งนกอีแอ่นให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่นประจำจังหวัด

๒. มาตรการสำคัญของกฎหมาย

๒.๑ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าไปดูแล และจัดการการเก็บรั้งนกอีแอ่นในพื้นที่บนเกาะหรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่มีรั้งนกอยู่ตามธรรมชาติ

๒.๒ รั้งนกอีแอ่นถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งจำเป็นต้องดูแลรักษาไว้

๒.๓ เงินอากรที่จัดเก็บได้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อนำไปจัดทำบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ การให้เอกชนสัมปทานรั้งนกอีแอ่นในพื้นที่

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

๓.๑ เงินอากรที่จัดเก็บได้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อนำไปพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่ โดยการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสะดวกสบายมากขึ้น

๓.๒ ราชการส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าไปดูแล และจัดการการเก็บรั้งนกอีแอ่นในพื้นที่บนเกาะหรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่มีรั้งนกอยู่ตามธรรมชาติ

๔. ปัญหาอุปสรรค...

๔. ปัญหาอุปสรรค

๔.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด สรรพากรจังหวัด ป่าไม้จังหวัด หัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรั้งนกอีแอ่นอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งตำแหน่งป่าไม้จังหวัดถูกยุบเลิกไป และไม่มีการกำหนดตำแหน่งอื่นแทนป่าไม้จังหวัด ดังนั้นจึงขาดองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่นตามพระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐

๔.๒ การให้สัมปทานเก็บรั้งนกอีแอ่นของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น การกำหนดวงเงินประกันของ การกำหนดหลักประกันสัญญา ระยะเวลาในการให้สัมปทานเก็บรั้งนกอีแอ่น

๔.๓ พระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้การดำเนินการจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่น ผู้ได้รับสัมปทานเก็บรั้งนกอีแอ่นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๔ และระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังนกของผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรั้งนก ตามกฎหมายว่าด้วยอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงทำให้ผู้รับสัมปทานเก็บรั้งนกอีแอ่นไม่สามารถเข้าไปดำเนินการจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่นได้ เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงานในพื้นที่เดียวกัน

๔.๔ การดำเนินการประมูลรั้งนกอีแอ่นเมื่อสิ้นสุดสัมปทาน ทำให้เกิดช่วงว่างเว้นจากสัมปทาน ส่งผลให้การดูแลรักษา อนุรักษ์พันธุ์นกอีแอ่นไม่ต่อเนื่อง อีกทั้งมีการลักลอบเก็บรั้งนกอีแอ่นในช่วงว่างไขและฟักไข่ ลูกนกอีแอ่นอาจสูญพันธุ์ และการใช้กำลังเจ้าหน้าที่ของทางราชการเฝ้าระวังเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ

๕. การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมายเบื้องต้น

พระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีความสำคัญในการจัดการรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีบางมาตราที่สมควรต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ดังนั้น จึงสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จนถึงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) หรือตาม QR Code ท้ายประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖



(นายจรัส ศรีขวัญ)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น



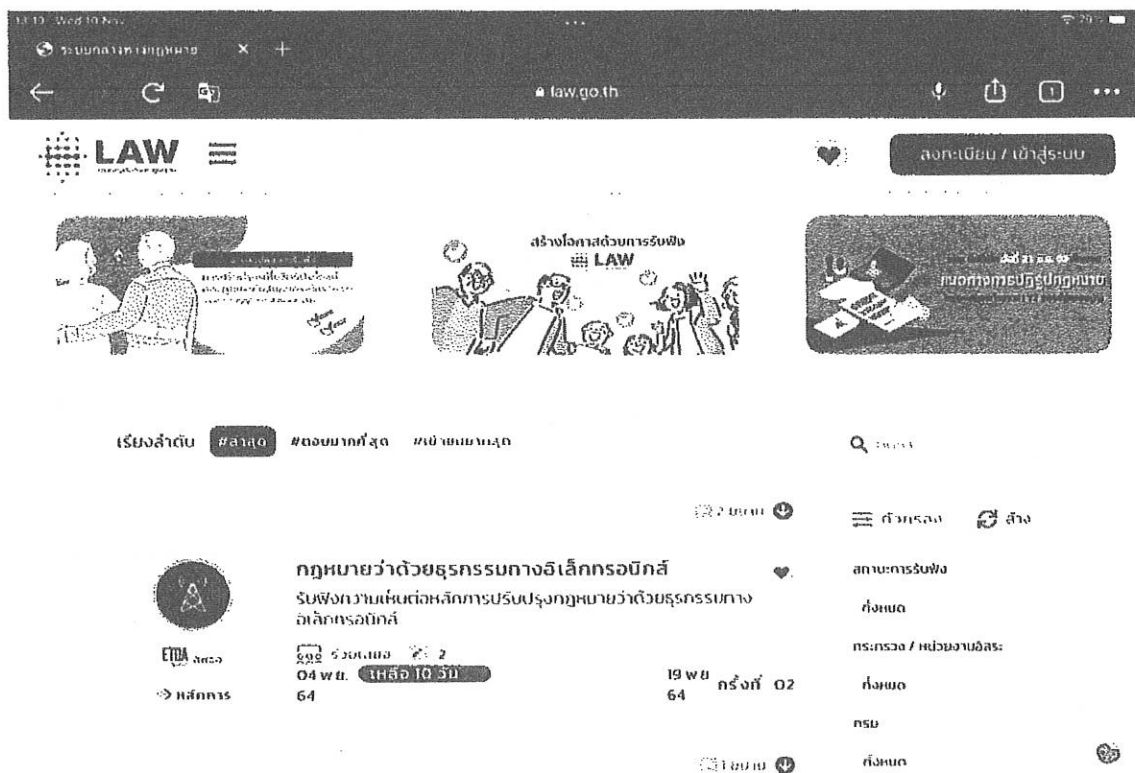
ขั้นตอนการใช้งานระบบกลางทางกฎหมาย

วิธีที่ ๑ เข้าระบบ ผ่านทาง QR Code

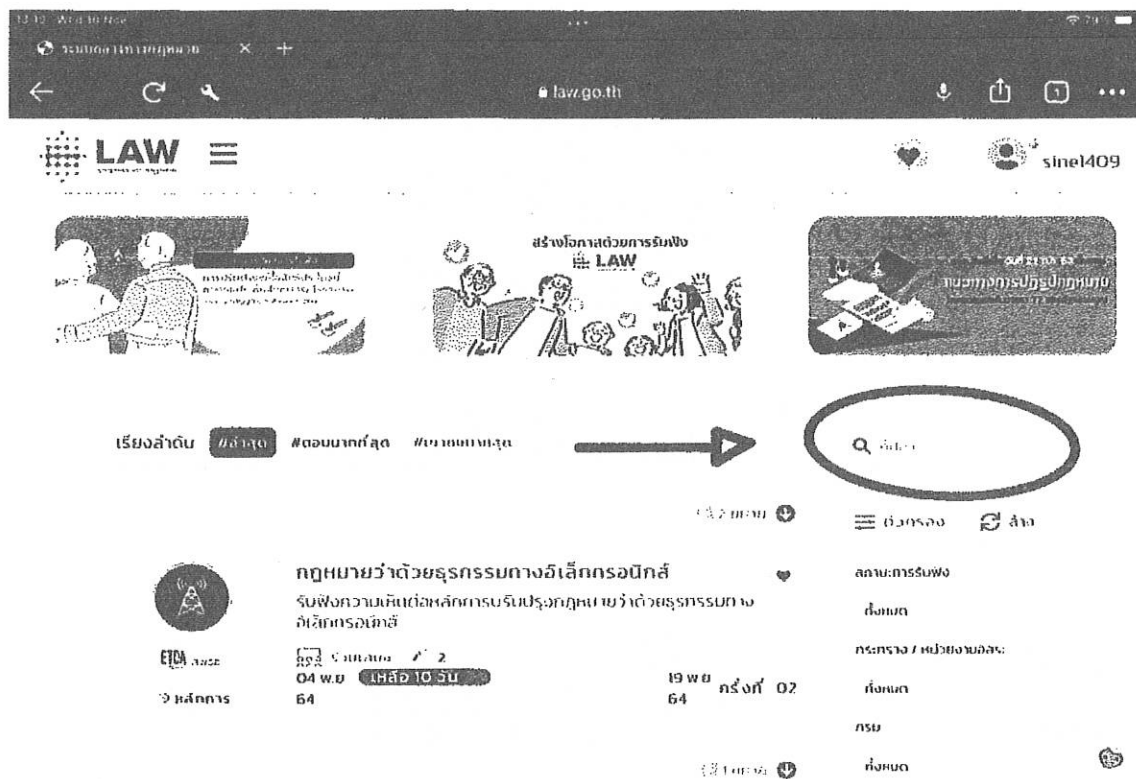


วิธีที่ ๒ เข้าระบบ ผ่านทางเว็บไซต์

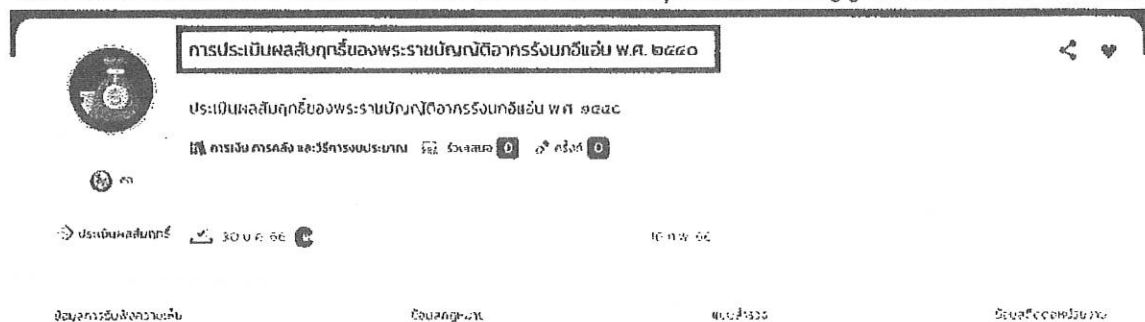
ขั้นตอนที่ ๑ : เข้าสู่เว็บไซต์ www.law.go.th



ขั้นตอนที่ ๒ : เลือกช่องทาง พิมพ์คำว่า “การประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๕๐”



ขั้นตอนที่ ๓ : จะพบกับแบบรับฟังความคิดเห็นเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๕๐



ขั้นตอนการแสดงความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ ๑ : เลือกหัวข้อ เริ่มแสดงความคิดเห็น

 ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น >>

 ข้อมูลติดต่อหน่วยงาน >>



 เริ่มแสดงความเห็น



ขั้นตอนที่ ๒ : เริ่มแสดงความคิดเห็นโดยการเลือกคำตอบที่ช่องว่าง

6. ท่านเห็นว่า พระราชบัญญัติการรังนกไข่ พ.ศ. 2540 ควรแก้ไขโดยเพิ่มองค์ประกอบ หลักที่ จะสามารถพิจารณาแจ้งการรังนกไข่และปล่อยไข่

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

อื่น ๆ (แสดงความคิดเห็น)

 เขียนความคิดเห็น

7. ท่านเห็นว่า พระราชบัญญัติการรังนกไข่ พ.ศ. 2540 ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

อื่น ๆ (แสดงความคิดเห็น)

 เขียนความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ ๓ : เมื่อทำแบบแสดงความคิดเห็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เลือกหัวข้อ ส่งความคิดเห็น



1/1

 ส่งความคิดเห็น

